

naa frem til lige saa gode Stillinger og naa lige saa langt i Avancement og sejle lige saa langt med første som med anden Afdeling. Naar man tog anden Afdeling, som jeg gjorde med et pænt Resultat, var det nærmest, fordi man havde Læselyst, ligesom det ogsaa gav nogen Anseelse, og man kunde gøre det, naar man ellers havde noget Nemme, uden at spille en Arbejdstime ud over den Tid, man benyttede til selve Eksamen. Man kunde tjene derved, idet Statstilskuddet kunde dække Udgifterne til Læsning, det kunde jeg i alt Fald. Men man opnaaede altsaa ikke at komme videre frem ved at tage den anden Afdeling. Senere blev denne udvidede Maskinisteksamen, som den i 1892 kom til at hedde, gjort til Betingelse for at sejle som 1ste Mester i Udvandrerkskibe, og saa fik den altsaa noget at betyde.

Men nu skal der altsaa efter Landstingets Affattelse af Forslaget laves en Slags Degradation af dem, der have taget udvidet Maskinisteksamen, for at sætte en Topfigur med et finere Navn oven paa Kransekagen. Jeg kan ikke se andet, end at der derunder skjuler sig noget, som man kalder: honnet Ambition. Der er for mig ingen Tvivl om, at de, der have taget udvidet Maskinisteksamen, have alle nødvendige Betingelser for at sejle med Dampskibe af en hvilken som helst Størrelse og i en hvilken som helst Fart, og skulde der være nogle Mangler, kunde man stramme Betingelserne lidt yderligere, men blive staaende ved de Klasser, man har. Jeg ser, at det hedder i Udvalgets Betænkning, at det er i Overensstemmelse med et af Maskinmesterforeningen fremsat stærkt næret Ønske. Det er ganske urigtigt. Man henviser til Skrivelser fra Maskinmesterforeningen, men man har lagt noget andet i disse Skrivelser, end der ligger i dem. Til Bevis herfor haaber jeg at have Formandens Tilladelse til at læse et Par Linier op. I Bilag I., som er en Skrivelse fra Maskinmestrenes Forening, hedder det: „Maskinmestrenes Forening har ligeledes, som det fremgaar af den som Bilag medfølgende Skrivelse, foreslaaet, at Betegnelsen for den udvidede Maskinisteksamen blev forandret til „Skibsiingeniøreksamen”. Se, det er ikke at sætte en Hat ovenpaa, men at forandre Navnet paa dem, der have den udvidede Maskinisteksamen i Forvejen, og det er altsaa ikke at skabe en ny Klasse. Der staar yderligere i samme Bilag: „hvorfors man ærbødigt henstiller til det høje Ting, at Betegnelsen for den udvidede Maskinisteksamen bliver „Skibs-

maskiningeniøreksamen”. Det er akkurat det samme, nemlig ikke et Krav om at faa en ny Klasse, men derimod at faa en ændret Betegnelse for en af dem, man har i Forvejen. I Underbilaget viser det samme sig. Det hedder der: „Under Hensyn til den Forskydning i Betegnelser, der har fundet Sted saavel i vor Orlogsflaade som i den tyske og andre Handelsflaader, tillade vi os at henstille, at Benævnelsen „Den udvidede Maskinisteksamen” forandres til „Skibsiingeniøreksamen”, idet vi henlede Opmærksomheden paa, at allerede den nuværende Betegnelse „Den udvidede Maskinisteksamen” angiver, at det er en Eksamen, som rækker ud over, hvad man i Almindelighed forlanger for at være Maskinmester”. Det vil deraf paa det tydeligste ses, at Maskinmestrenes Forening aldeles ikke har forlangt en ny Klasse af Maskinmestre og aldeles ikke har ønsket, at der skulde sættes en Topfigur ovenpaa Maskinmesterkransekagen med et pynteligere Navn, man har kun villet have et andet Navn til den øverste Afdeling af Maskinisteksamen, og det er altsaa en Misforstaaelse af Landstinget, naar man i Udvalget har henvist til Maskinmesterforeningens Ønske i saa Henseende.

Men ogsaa dette Ønske, der er fremsat i Maskinmesterforeningens Skrivelse, forekommer mig at smage en Del af honnet Ambition. Maskinmesterforeningen nævner, at man har denne Betegnelse for tilsvarende Stillinger i Hær og Flaade, og den har vel ogsaa tænkt paa de engelske *engineers*, og man har ment, at det var et kønt Navn, og derfor har man ønsket at faa det. Der er et tysk Udtryk, der siger: So ein Ding muss ich auch haben, og det betegner vist det, her er fremsat Ønske om, men der synes mig ingen Grund at være dertil. Man kan sikkert godt blive staaende ved den Betegnelse, vi have, og jeg i hvert Fald er ret sikker paa, at Maskinmesterforeningen er ikke det høje Ting her ovenover taknemmelig for det nye Trin, man laver paa Maskinmesterfeltet.

Saa har man i Betænkningen en Paa-stand om, at Udviklingen paa det maskintekniske Omraade gaar i Retning af Anvendelse af meget sammensatte Maskiner. Dette Udtryk mener jeg for Resten ogsaa bekræfter Rigtigheden af, hvad den ærede 2den Landstingsmand for 1ste Kreds (Rambusch) udtalte om Mangelen paa egentlig Sagkundskab. Efter mit Skøn gaar Udviklingen nemlig ikke i Retning af mere sammensatte Maskiner, men i Retning af større Anvendelse af Maskiner og tekniske